

21. gs. latvieša sejas izteiksme

Latvieša sejas izteiksme bieži vien tiek uzskatīta par nemainīgu jau sen. Latvietis pats gan uzskata, ka viss ir saprotams un pat pavīpsnājot pie joka, ko kaimiņš nolasa no ikrīta avīzes, ir jācenšas palikt ieturētā. 21. gadsimtā latvietis ir adaptējies veiksmīgi – dzīvoklis galvaspilsētas centrā, darbs turpat, sociālie tīkli un viss pārējais. Lauki netiek aizmirsti, tajos ik pa laikam pilsētas nomocītais bāleliņš atgriežas, lai uztaisītu bildi uz siena gubas vai arī siltumnīcā, zemeses lasot.

Reiz kāds jauneklis, stavot Barona ielā pie luksafora, ieviesa savā sejā cerību pilnu skatienu. Viņš zināja, ka mājās viņu gaida siltums, jo beidzot ir pieslēgta apkure, kā arī grāmata, ko atrada laukos un vakar iesāka lasīt. Grāmata ir par romantismu, kas pašam šķiet diezgan atbilstoši. Nav jau tā, ka latvietis nebūtu inteliģents, laika gaitā ir ticis galā ar Raiņa “Lauztajām priedēm”, brāļu Kaudzīšu “Mērnieku laikiem”, kā arī Garlība Merķeļa “Latviešiem”. Arī uz šo grāmatu latvietus raugās ar cerību pilnu skatienu, jo, ja nu šī grāmata izmaina visu viņa līdzšinējo dzīvi? Latvietis tur godā sava priekšgājēja Raiņa sacītus vārdus: “Mainies uz augšu!”.

Klasiskā literatūra bieži vien ietilpst jaunās gadu mijas apņemšanās sarakstā. Jāatzīst gan, ka uzmanību ik pa laikam novērš kāds sociālo tīklu paziņojums. “Delfu” virsraksti un anonīmie komentāri ir lielisks brīvā laika aizpildītājs. Atgriežoties pie grāmatas lasīšanas, tiek izlasīti priekšvārdi... Šodien uz ielas latvietis redzēja puisi, kas bija ģērbies ekstravaganti. Tas galīgi neatbilst mūsu bāleliņa krāsu gammai. Latvieša mīļākās krāsas ir miltu baltā, rudzupuķu zilā un rudzu dzeltenbrūnā.

Mīlestība pret dabu ir sastopama it visur. Pat šim latvietim blakus iekārtojas rižs kaķis ar baltām ķepām. Vārds tam ir kā jau ieraksts, sākas ar Mur-. Latvija ir daudz Muri, Mures un viss par un ap šo, no murrāšanas aizgūto vārdu. Šis ir īstens Rīgas runcis, tam sejā manāma pārticība, laime un miers. To no kaķa aizgūst arī pats latvietis. Miers un dažreiz arī laime. Tas latvieša sejā ir manāms, ja tu uzaicini uz tēju un kādu laiciņu parunā par dzīvi.

Latvieša seja laika gaitā ir mainījusi savu cietsirdzības un aizvainojuma vaibstu. Dažreiz zobojas par latviešiem kā pārlieku lieliem introvertiem, vienpašiem un netiek aizmirsta patika pret pelēcīgajiem toņiem. Latvieša iekšējā būtība plaukst un zeļ, taču ar kuru katru jau savu bagātību nedalīsi. Ja esi šķītis pietiekami tīkams, iegūsi kādu graudu no latvieša dvēseles rudzu lauka. Nolicis gramatu malā, latvietis lūkojas pretējā dzīvokļa sienā, kuru pustumsā izgaismo vien sveces liesma. Ta bagātība jau nav meklējama gramatā, ja paša dvēseles spogulis priekšā.